

af for saa Motiver — men jeg kan ikke forstaa, at den høitæredede Regering kan mene, at her er nok for os, og at naar vi blot læse det igennem, maa vi være færdige til at vedtage hele dette Forslag til Beslutning. Naar jeg nærmere undersøger det foreliggende Forslag, skal jeg straks sige de Herrer en af Grundene dertil. Denne Grund er den, at Kjøbenhavns Kommune i sine Transaktioner med Staten er en Gang bleven vant til at skumme Bløden. Det er ikke ret mange Aar siden — vi kende det allefammen — at den lovgivende Magt gik til Kjøbenhavn med en saa stor Present, at det er mig usforstaaeligt, at den lovgivende Magt overhovedet kunde gøre det. Da der igen her er Tale om overordentlige Værdier, om at lægge store Grunde, dyre Byggegrunde til Kjøbenhavns Kommune, er det derfor naturligt, at vi søge at danne os et Skøn over, om den Afford, der her foreslaas, er af samme Art som de Afforder, vi tidligere have sluttet med Kjøbenhavns Kommune. Der er en anden Grund til, at man maa se Kjøbenhavns Kommune lidt efter i Sammene, og det er den, at naar der er Tale om en Smule Statsbygning ude i Provinserne, lyder det straks fra Regeringen: Ja, hvor meget vil den Købstad, den Del af Landet, den Provinns give til den Ting? Er der derimod Tale om Statsbygninger i Kjøbenhavn, bliver der aldrig Tale om slikt. Er der i en Provinshj, der har en Garnison, noget i Vejen med Kasernen, saa at den skal ombygges, eller der maasse skal bygges en ny, stilles der fra Regeringen overordentlig store Fordringer til Byen, men er der Tale om Kjøbenhavn, er man derimod villig til at betale i dyre Domme for at faa Lov til at bygge vedkommende Etablissement paa Kommunens Grund. Som Forholdene saaledes have udviklet sig, kan det ikke undgaaes, at der er en Slags Mistænsksomhed til Stede Landet over, ja snart der er Tale om store Transaktioner mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune, fordi man har Eksempler paa, hvilke betydelige Kapitaler Kjøbenhavn har stiftet i Lommen af, hvad der har tilhørt Staten, og som Staten saaledes har skænket Kommunen. Dette har bevirket, at jeg, saa vidt det er gørligt med disse aldeles uforsvændige Oplysninger, som foreligge, har sat mig ind i den foreliggende Sag. Lad mig her først omtale en Slags, jeg vil ikke sige Trussel, men Nødvendighed, der skal hænge os over Hovedet. Efter de tidligere Forhandlinger her i Tinget, til Dels ogsaa af det foreliggende Forslag og til Dels af Udtalel-

ser, der er fremkomne fra det ærede Medlem af Kommissionen (H. Holm), der havde Ordet først i Dag, synes vi paa en Maade at have Kniven paa Struben. Paa Grund af, at vi skulle benytte noget af Ingeniørernes Dvælsesplads ved Frihavnsanlægget til Mangerstation, skal det være nødvendigt nu at skaffe Ingeniørforplet en anden Dvælsesplads, og en saadan kan ikke faas, uden at vi gaa ind paa, hvad der her foreligger! Jeg kunde ønske at tale et Par Ord om den Nødvendighed, som her skal foreligge, thi jeg maa tilstaa, at efter at jeg har undersøgt Sagen, er jeg kommet til det Resultat, at jeg ikke har fundet nogen absolut Nødvendighed for at slutte den Afford med Kommunen, som her foreligger. Hvorfor skulde vi det? For Frederiks Hospitals Skuld? Ja, jeg vil maasse not være med til at slutte Frederiks Hospital ud paa Fællederne, men jeg vil ikke være med til at give store Værdier til Kommunen for at faa Lov dertil; jeg vil ikke være med til at gøre Knæfald for Kjøbenhavns Kommune for at faa Lov til at lægge Frederiks Hospital paa 20 Td. Land af Fælleden. Vi have en ganske anden Vej at gaa, jeg vil ikke være bange for at gaa den, og jeg er ikke bange for, at den vil blive dyrere. Vi have Ekspropriationsretten. Skulde vi være bange for at bruge den over for Kjøbenhavn? Vi ere jo ikke bange for at bruge den andre Steder i Landet. Der er jo kun Tale om 20 Td. Land til Frederiks Hospital, og at ekspropriere dem vil ikke spille nogen Rolle over for de Manøvrer med Millioner, som gøres i denne Sag; det vil være en forsvindende Del af hele Udgiften, som denne Byggeplads vil koste. Da Kjøbenhavns Ejendomsret over Fællederne er saa begrænset, som Tilfældet er, bliver det ikke nogen stor Ekspropriationssum, som Staten vil komme til at udrede. Jeg vil ønske for vor selvstændige Stilling over for Kjøbenhavns Kommune, at vi en Gang ville træde resolut op og sige: Vil Kjøbenhavns Kommune ikke slutte en Overenskomst med os, som vi fuldt ud kunne være tjente med, saa træde vi anderledes op; vi vide jo, at vi alligevel ere de stærkeste og Kjøbenhavns Kommune den svageste. Vi kunne jo ekspropriere Jorden, hvis det skulde være nødvendigt. Den Vej er ikke dyrere, og lad os ikke staa som Tiggere over for den Kommune, saa at vi ikke kunne gøre noget som helst, uden at vi opnaa Overenskomst med den. Vi kunne knap være den Stilling bekendt, som vi have indtaget i denne Henseende. For de militære Etablissementer er der heller ingen Nødvendighed for Over-